

PIÁRFUTÁR

O, PATER PARVULORUM,
NORMA VIRTUTUM!
DE COELIS IN CLIENTES
FLECTE OBTUTUM.
AH, VIDE PROSTRATUM
TIBI COMMENDATUM
IUVENTUTIS AGMEN.
HOC PER TE SIT TOTUM
CHRISTO DEVOTUM.

A SZEPIPRESS jelenti

Apiarista iskolák alapítóját, Kalazanci Szent Józsefet november 27-28-án ünnepeljük iskolánkban. A patrocíniumi ünnepi szentmise pénteken 9 órakor kezdődik. Szeretettel várjuk az öregdiákokat és a szülőket is!

A2009/2010. tanévre felvételiző 6. évfolyamos diákok központi írásbeli vizsgára jelentkezzenek december 10-ig (vidékiek lakhelyükhöz legközelebbi középiskolába is megtehetik)! Jelentkezési lap iskolánk honlapjáról letölthető (www.szepi.hu).

Lajos István tanár úr szervezőmunkája eredményeként októberben megalakult és elkezdte munkáját templomunk kamarakórusa (hívek, diákok, szüleik, tanár-feleségek). Bemutató éneklésük október 26-án volt. Terveik szerint minden hónap utolsó vasárnapján énekelnek a szentmisén. Köszönjük zenei szolgáltatukat, további munkájukhoz erőt és kitartást kívánunk!

Évkönyv és Diáknaptár még kapható korlátozott példányszámban. Érdeklődni lehet a szerkesztőségben.

Kérjük,
támogassa a

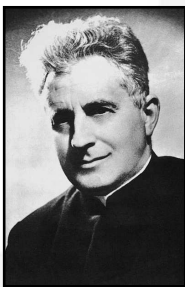
**DUGONICS
ANDRÁS
ALAPÍTVÁNYT**

Számlaszám:
10402805-
28012423-
00000000

Adószám:
19083924-1-06

A szegedi piarista
diákokért

Jubileum és szavalat

Sík Sándor (1889–1963) piarista tanár, tartományfőnök, költő, műfordító, irodalomtörténész, az MTA levelező tagja, Kosuth-díjas, a 20. század jelentős magyar lírikusa.

Sík Sándor Gödöllőn végezte az elemi iskolákat és onnan járt be a budapesti Piarista Gimnáziumba. Itt öt osztályt végzett, majd 14 éves korában, 1903-ban a piarista rendbe lépett. A Vácott töltött noviciátus után a 7. és 8. gimnáziumi osztályokat már rendi jelöltként Kecskeméten végezte és ott tett érettségi vizsgát. Egyetemi tanulmányait a budapesti egyetem bölcsészkarán magyar-latin szakos hallgatóként végezte. 1910-ben a középiskolai tanári oklevélén kívül doktori diplomát is szerzett.

Piarista tanári működését az 1910/1911. iskolai évben Vácott kezdte meg, majd a közvetkező évtől a rend budapesti gimnáziumába kapott beosztást. Tanári, költői és irodalomtudósi munkája mellett 1912/1913-tól egyik alapítója és irányadója volt a magyar cserkészmozgalomnak, illetve első parancsnoka a budapesti Piarista Gimnázium cserkészcsapatának. Budapesten 1930-ig tanított, aztán a szegedi

egyetemen a magyar irodalomtörténet nyilvános rendes tanára lett. Budapestre újra csak 1945-ben költözött mint az Országos Köznevelési Tanács ügyvezető alelnöke. 1946-ban rendjének tartományfőnöki tanácsosa, majd 1947. október 1-jétől tartományfőnöke lett. 1963. szeptember 28-án halt meg Budapesten, a Mikszáth Kálmán téri piarista rendházban.

Fiatalkorától fogva foglalkozott az irodalom szinte minden ágával. Már a gimnáziumban feltűnt költői tehetségevel, később irodalomtörténeti és esztétikai értekezéseket, kritikákat és színműveket írt, szerkesztett imakönyveket, tankönyveket és újságokat, működött mint lelki gyakorlat-vezető és előadó. A cserkészlet mellett számos más közéleti és irodalmi társaság életében és irányításában is részt vett. 1919-től a Szent István Akadémia, 1923-tól a Kisfaludy Társaság rendes, 1946-tól pedig a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja volt, és 1949-ben a Magyar Irodalomtörténeti Társaság alelnöke lett.

A budapesti Piarista Gimnázium Sík Sándor születésének 120. évfordulója alkalmából meghirdeti a Sík Sándor Országos Középiskolai Versmondó Versenyt.

A verseny részleteiről a
<http://kal.piar.hu/vers>
weboldalon olvashatsz.

Az Év Embere

ACalas Sanctus Training Program, melynek támogatásával iskolánkban már nyolc éve folyik a Piarista Üzleti Program, a Budapesten október 30-án megrendezett alapítványi estjén az Év Emberének választotta Urbán József tartományfőnök urat, iskolánk egykori igazgatóját azért, amiért Szegeden és Budapesten egyaránt mögé állt a CTP kezdeményezésének: fiatalokat oktatni az üzleti életben való eligazodásra keresztény szellemben. Részlet az őt köszöntő szövegből:

„Egyfajta szelíd erő sugárzik belőle. Ez a szelídség érezhető nála még a kemény, sokszor kőkemény tornatermi fociknál is. Milyen is ez a szelídség? Ha manapság

a szelíd szót halljuk, hajlamosak vagyunk bátortalanságra, féltékenységre, esetleg mulyaságra asszociálni. Valójában az igazi szelídséget az alázatosság, az áldozatkészség, a megértés, a tapintatosság, a türelem, a szeretet, a figyelmes-ség és a határozottság jellemzi. Szelíd ember az, aki tisztában van a maga helyével, szerepével, fontosságával ebben a világban, mind az emberekkel, mind az Istennel való viszonyában. A szelíd erőből fakad az igazi hatalom. Nem hiába mondja Plátón: „Arra kérem az állam bölcs férfiai, hogy legyenek szelídek!”
Mennyire hiányzik a mai világból az igazi szelídség!”

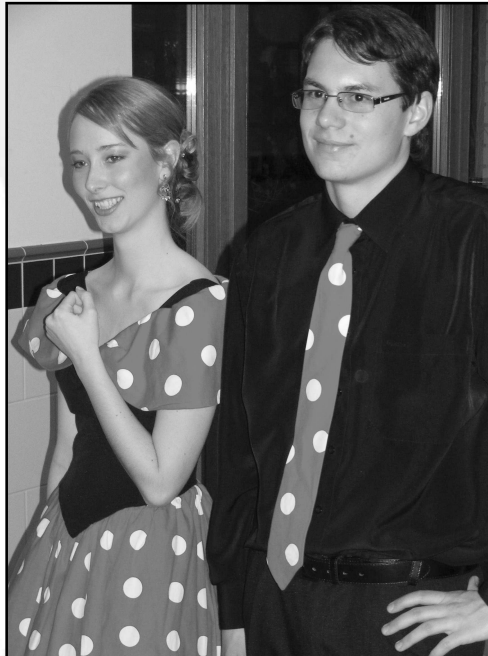
SZEPIPRESS

Szalagavató

Sokszor gondolkoztam már azon, vajon kimutatható-e, mérhető-e valamennyire az érzés: mennyire él bennünk várákozás valami fontos(nak vélt) eseményre. Leginkább szünetek előtt suhan át rajtam a gondolat: sejtik-e a diákok nagy-nagy izgalmukban, hogy tanáraik legalább annyira várják a pihenést és kikapcsolódást, mint ők? Most viszont a szalagavatónkról volt szó. Hatalmas mulatság, hiszen a négy osztály (kis utánaszámolással: 45 fiú, 46 lány), egy éven keresztül, 33 hétfő vagy szerda estén át, nagyjából 2970 percet készült rá pusztán táncgyakorlással.

Hogy egyesek „különösen” is várták, nem kérdéses. Drága jó osztályom a klasszikus és modern időhúzó taktikák egész arzenálját vonultatta föl az elmúlt hetekben a: „Tanár úr, azt hiszem, meg kellene beszélünk, hogy...”; „Elnézést, de nem értem egészen pontosan, hogy...”; „Most akkor mindnyájan azt tesszük, hogy...” valamint a „Nagyon fontosat szeretnék kérdezni!” – kezdetű mondatokkal. Roppanó figyelemreméltó volt, ahogyan finom érzéssel csemegezték közös tanóráinkból. Egyszer egy kis történelem, mászor inkább irodalom, de mindezek fölött nyelvtan órák estek áldozatul, melyekre érdekes módon mindig jutott egy-két „apróság”, „kérdés”, „bizonytalanság”... Ennek fényében különösen hervasztó lehet a gondolat, hogy közös életünk ezen szakasza, úgy tűnik, véglegesen lezárult. Számomra emellett azért volt várva e nap, mert egy érdekes folyamat végére tett pontot: „Bocikáim” első csetlés-botlásait figyelemmel kísérhettem a szombati bál szépen és igényesen koreografált táncáig. Úgy tűnik, több hónap gyakorlása, hóban, fagyban, tavaszban és őszben nem volt hiábavaló.

Pénteken ünnepélyes keretek között avattuk föl a szalagokat,

majd Rácz tanár úrral (elvetve a szögbelövő pisztoly és a tűzógép gondolatát) hagyományos megoldáshoz folyamodva, tüvel tüztük föl azokat Fiaink szíve fölé. Délután még megejtettük a próbák próbáját, és este 7 óra tájban már az „A” osztályok is úgy érezhették: készen állnak a nagy bevetésre. A bál szombati éjszakáján kitűnően szórakoztunk. Az „A” osztályok palotást és rockit (Ürgolyó-rajongók kedvéért: elképzelhetetlen sikerrel), a „B”-sek angolkeringőt és csa-csa-csát (állati nagy sikert aratva) roptak. Degeszre tömtük bendőnkét ízletes csemegékkel, megnéztünk négy remek filmet osztályainkról (reméljük, azért a közönség is jól szórakozott, mi ugyanis nagyon örültünk magunknak...), táncoltunk így-úgy (veszetül vagy nagyon lazán) és mi, 12. A-s fiúk, még saját képünkre formáltuk Zorbát, a görögöt, egyszerűen csak azért, mert mi szeretünk így együtt...

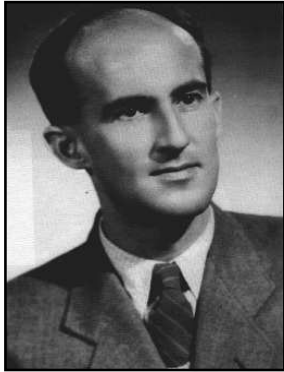
Zárásként a gyertyafény-keringő klasszikus dallamára búcsúztak el tőlünk végző évfolyamunk diákjai.

„Akik nélkül mindez nem jöhetett volna létre”: először is köszönet illeti a szülőket, akik nem kis áldozatot hozva kísérték végig fiaik útját iskolánkban, és évek hosszú során át támogattak minket nevelésünkben, s most anyagilag is lehetővé tették ennek a szép ünnepnek a létrejöttét! Köszönjük a 11. évfolyam karolinás és piáros diákjainak szívvel-lélekkel teljesített szolgálatát, osztályfőnökeik szervező, irányító munkáját, sokszor próbára tett türelmét! S hála az égnek minden segítőnknek a konyhától a portáig: köszönjük nekik ezt a bennünk élő nagyon szép emléket!

*Papp Attila
osztályfőnök*

Tábi Tibor, az adományozó

Tábi Tibor

Ezt a cikket egy nemes lelkű embernek, Tábi Tibornak szenteljük, akinek a Sík Sándor Piarista Egyetemi Szakkollégium épületét köszönhetjük.

1921. január 31-én született Szegeden, Tábi Lajos (MÁV tisztviselő) és Pus-kás Janka második gyermekeként. Bátyját nem ismerhette, mert ő még kéthónapos gyermekként halt meg 1918 telén. A család szerény körülmények között élt, Tibor azon-

ban kiválóan tanult és a szegedi piarista iskola egyik legjelesebb diákja lett. Szintizsra érettségijének köszönhetően 1939-ben felvették a Ludovika Akadémiára. A II. világháborúban hadnaggyá nevezték ki, azonban betegsége és feleteseivel való összetűzése miatt lemondott rangjáról. A háború végén szovjet hadifogságba került és ottani éveit tanult meg oroszul. Hazatérve szembetalálta magát a szegénységgel és a társadalmi diszkriminációval. Édesanyjával élt, silány munkát kapott de négy állami felsőfokú nyelvizsgát tett (orosz, német, francia, angol). A Kádár-korszakban elismerték tudását, így külföldi utakra mehetett, tudományos fordításai jelentek meg Angliában és a Szovjetunióban, továbbá a József Attila Tudományegyetem Idegennyelvi Lektorátusán tanított. Ám a túl nagy hajtság gyo-

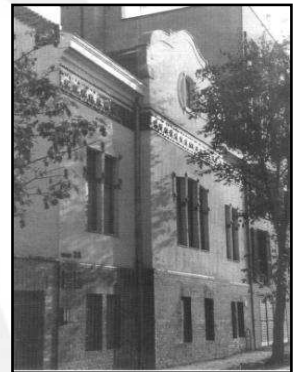
morvérzést idézett elő nála, egészsége megromlott.

1981-ben meghalt édesanyja. Tábi Tibor egyedül maradt. Már maga is nyugdíjas volt, nem tanított senkit és nem érintkezett senkivel. Ez a meggyötört ember a könyvek világába menekült a komor valóság elől és otthonát valóságos könyvtárrá alakította. Bár kerülte az embereket, soha nem feledkezett el az Alma Materről, és a piarista rendről. Örököse nem volt, így Tábi Tibor 1987-ben megírta végrendeletét, melyben a házát, gazdag könyvtárát és minden ingóságát a piarista rendnek adományozta.

Idézet a végrendeletből: „Én a szegedi Kegyesrendi Gimnáziumban töltöttem mint diák 8 évet, ott érettségiztem. Lelki világom, világnézetem alapjait ott nyertem minden, amit későbbi életem folyamán pozitív vonalon felmutatni tudtam... Legyenek áldottak érte az idők végezetéig!”

1990-ben halt meg ez a nagyszerű ember, aki sokat tanult, dolgozott, csalódott és szenvedett életében, ám még a legnyomorúságosabb éveiben sem feledkezett meg az ifjúság neveléséről és a piarista rendről.

Varga Iván öregdiák
(Berthóty László
írása alapján)

A Tábi-ház a Lechner téren,
ma piarista egyetemi kollégium

Üdvözlét a túlvégről 3.

Mesélek most egy kicsit a programról, amelynek segítségével kijutottam Amerikába.

Egy vagyok azon szerencsés huszonnégy európai diák közül, akik most az Egyesült Államokban tölthetik az évet a Global Outreach-program keretein belül. A program az 1990-es évek elején, a kelet-európai, szocializmus „levető” országok megsegítésére jött létre. Az alapítók (Fr. Mike Carroll katolikus pap és Mary Piette programigazgató) azt tűzték ki célul, hogy megerősítik a katolikus egyházat ezekben az országokban. Ezt a célt a katolikus fiatalok nevelésében látták. A sikeres pályázóknak egy éves amerikai tanulmányi ösztöndíjat adtak és adnak még ma is, és így a diákok katolikus középiskolába járhatnak. Aki többet szeretne tudni a programról, vagy jelentkezne (10-11.-es diákok, hajrá!) írjon nekem e-mailt a stealthis@freemail.hu címre, vagy látogasson el a szervezet honlapjára: www.globaloutreach.hu.

Én személy szerint nagyon ajánlom a programot. Több diákkal is találkoztam, akik ezt mondták, illetve osztom

az összes velem együtt kijutott tanuló véleményét, hogy ez lesz életünk egyik legjobb éve. Az angoltudás nem elsődleges, hiszen a program egyik célja az is, hogy fejlessze a nyelvtudást. Minden tizedikes és tizenegyedikes diáknak nagyon ajánlom, hogy próbálja meg, vagy ha nem mer belevágni, akkor csak látogasson el abba a nyári táborba, ami idén Szlovákiában lesz. Azért szólok már most, mert a jelentkezés procedúrája elég hosszú (a pályázati ív 28 oldalas, és angolul kell kitölteni), és az idő viszonylag rövid (valamikor január végén kell leadni a magyaraknak), úgyhogy húzzatok bele fiúk, nincs mit veszteni!

Amikor megkaptam a levelet, hogy mehetek, illetve jöhetnek Amerikába, nem hittem el. Azután minden olyan gyorsan történt. Jött a nyári tábor, ahol nemzetközi barátságok születtek, aztán ott találtam magam egy repülőn, amely Róma felé tartott, mellettem öt másik magyar cserediákkal. Aztán Rómából Chicagóba, majd Chicagóból Green Baybe repültünk. Az út minden várakozással és késéssel együtt 24

órát vett igénybe. Akkor találkoztam először a befogadó családommal. Nagyon izgultam, hogy milyen lesz ez az év, hogy jövünk majd ki egymással. A sulit előtt volt meg három hetem (aug. 13-án értünk ki), de ebből egyet még egy közeli ifjúsági szállón töltöttem a többi diákkal együtt, ahol felkészültünk egy kicsit a jövőre.

Az első hetek unalmasan teltek, nem igazán volt mit csinálni, bár néha elmentünk vitorlázni a Michigan-tóra, vagy körbevittek minket a városban. Alig vártam, hogy elkezdődjön az iskola. Aztán az is eljött, a maga fárasztó formájában. Erről a témáról azonban már egyik előző levelemben írtam...

Szóval összebarátkoztam egy csomó diákkal, és rájöttem, hogy nagyon nagy mázlim van: egy másik szegedi srác, Kovács Ádám is ide jár. Azért jó néha hallani egy-két magyar szót...

Az első nap óta már eltelt két hónap. És jó volt. Semmihez sem fogható, nagy élmény.

Bóka Feri

Viva Colonia!

Idén került sor másodszor arra, hogy magyar diákok utazhattak a szegedi piárból a Köln melletti Brühl városkába, annak is St. Ursula nevű egyházmegyei fenntartású gimnáziumába, testvériskolánkba. Október 16-án repültünk ki fapadossal Kölnbe, és a nagy őszi szünet előtt egy nappal, 21-én érkeztünk vissza. A magyar diákok a német gimnázium diákjainak családjánál laktak, fejedelmi körülmények között. Már rögtön csütörtökön, odaérkezésünk napján megismertük Brühl városát, a csodálatos barokk kastélyt, a kis utcákat stb. Pénteken következett a húsz kilométerre fekvő Köln a dómmal meg a római emlékekkel meg a román templomokkal (helyesebben: kicsinyke kis ízelítő a hatalmas és gazdag Kölnből), majd este fergeteges kézilabdameccs a hatalmas arénában (a helyi csapat kapujában a magyar válogatott kapussal). A hétfőjét aztán ki-ki saját „családjánál” töltötte, más-más programmal (bár a Phantasialand nevű óriási, fergeteges vidámparkba kivétel nélkül mindenki eljutott). A hétfői napon délelőtt iskolai órákat látogattak a magyar fiatalok, és az este már a búcsúzásé volt. Kedden reggel elvillamosoztunk Bonnba, és a régi, kedves kis fővárossal ismerkedtünk egészen délutánig, mikor is már indulnunk kellett ki a reptérre.

Né

Nekem az ottani emberek dolgokhoz való hozzáállása, kiegyensúlyozottsága, nyugodtsága tetszett. Ez utóbbi valószínűleg a létebiztonságnak (is) köszönhető. Valamint meglepett a vendéglátók nyitottsága, kedvessége. Én személy szerint beképzelt, elkényeztetett gyerekekre számítottam, szerencsére nem így lett. Brühl kis- és kertvárosi hangulata lenyűgöző, Kölnről és a dómról nem is beszélve...

(Horváth János 11.a)

Németországban az tetszett a leginkább, hogy mindenki közvetlen volt a másikkal, és a nyelvtudásbeli nehézségek ellenére is mindenki elég jól megértette magát a másikkal. A legjobb dolgok konkrétan a sport és a szórakozás voltak. Előbbi egy vérbeli német kézilabda-meccs Fa-

zekas Nándorral a kapuban, utóbbi pedig egy kis „játészóterezés” a Brühl melletti Phantasialandban. Sajnálom, hogy csak 6 napig voltunk kinn, de ezalatt a kis idő alatt is jó pár tapasztalatra tehetünk szert.

(Maróti Péter 11.a)

A német diákok elnézőek voltak nyelvi hiányosságaimat illetően. Még egy jó pont a vendéglátók javára! Ottlétem alatt sikerült betekintést nyernem egy német család hétköznapijaiba: nyitott, kedves emberek, akiknek fontos volt

hogy mennyivel könnyebb a német nyelv a gyakorlatban. Hogy mit hoztam tehát m a g a m m a l Brühlből? Vidám arcokat, tiszta utcák látványát, egy felejthetetlen képet a kölni dómról, a Kölsch ízét, rengeteg fotót, olcsó könyveket, gumicukrot, új barátokat

(Riczy Armin 11.b)

a közös családi együttlét. Érdemelte őket Magyarország, a szokásaink, a magyar virtus. Ráadásul humorérzékük is volt, nagyokat nevettek magyar vicceimen. Rájöttem arra is,

Már nagyon vártam ezt az utat, mert repülővel mentünk, és én még sose repültem. Hát a fel és leszállás nem volt veszesebb a hullámvasutazásnál, a kilátás pedig gyönyörű! Vendéglátóink az iskolában vártak ránk, és kíváncsiak voltak, milyenek a magyar „piarista” fiúk. Remélem, nem csalódtak! Ők nagyon szimpatikusak és kedvesek voltak velünk egész végig: sok helyre elvitették magunkat, és a végére talán már az agyukra is mentünk sok kérésünkkel.

(Ördög András 12.b)

A gyakran felcsendülő **VIVA COLONIA** nóta refrénje, melyet a magyar fiúk is nagyon fújtak odakint:

Kölsch tájszólásban:

*Da simmer dabeii! Dat es prima! VIVA COLONIA!
Wir lieben das Leben, die Liebe und die Lust
wir glauben an den lieben Gott und han auch immer Durst.*

Hochdeutsch-ban:

*Da sind wir immer dabeii! Das ist prima! Es lebe Köln!
Wir lieben das Leben, die Liebe und die Lust,
wir glauben an den lieben Gott, und haben auch immer Durst.*

magyarul:

*Mindig benne vagyunk a dolgokban! Ez nagyszerű! Éljen Köln!
Szeretjük az életet, a szerelmet és a jókedvet,
hiszünk a Jóistenben, és mindig szomjasak vagyunk.*

Nagykárolyi Patrocínium

Idén november 14-én, pénteken Patrocíniumot ünnepelt a nagykárolyi Kalazanci Szent József Római Katolikus Iskolaközpont. Ez a Patrocínium háromszorosan is különleges volt: felszentelték a felújított iskolaépületet, felavatták a hét hatalmas vázsongrafikát, amelyet egy debreceni festőművész készített az iskolának, és megáldották Kalazanci Szent József szobrát. De kezdjük az elején.

Nagykárolyban majdnem 300 éves múltja van a piarista iskolának. 1728-ban a Károlyi grófi család hívta a városba a piarista atyákat, hogy iskolát alapítsanak. A gróf iskolát építtetett és a piaristáknak adta. Ebben a gyönyörű, patinás épületben nagyon komoly oktatás és nevelés folyt. A piarista atyákat az egész város és környéke ismerte, tisztelte és ma is sok öregdiák emlékezik rájuk hálással, szeretettel. 1948-ban a rendeket feloszlatták, az iskolát megszüntették, az épületet 48 órán belül át kellett adni. Beköltözött egy román tannyelvű mezőgazdasági szakiskola.

1992-ben alakult meg a Kalazanci Szent József Római Katolikus Iskola, ami állami iskola, de a volt Piarista Gimnázium utódjának érzi magát, és a szatmári Római Katolikus Püspökség támogatását élvezi. Az iskola mindössze egyetlen írásos működési engedéllyel rendelkezett, amikor beindult. Egy osztálytermet kapott a volt vármegyeháza régi börtönében, ahol idősek otthona működött azelőtt, és a lakószobákat alakították át tanteremmé. A padoktól a krétáig, a tűzifától a függönyökig mindent önerőből kellett beszerezni, egyetlen támaszuk és segítségünk a püspökség volt. Mégis évről-évre egyre több diák iratkozott az iskolába, amely a város és a környék egyetlen magyar iskolája.

2004-ben végre visszakaptuk a piaristákat is, Judit nővér és Tünde nővér személyében, akik a régi rendház egy részét alakították gyermekotthonná, és miután gyönyörűen felújították, megtöltötték élettel, hiszen 16-18 lánynak adtak otthont. A piarista nővérek kezdetől fogva magukénak érezték az iskolát, és mindenben segítettek. Az ő hívásukra érkezett 2005-ben Nagykarolyba egy kis csapat a szegedi Dugonics András Piarista Gimnáziumból. Az ismerkedés és beszélgetés után városnéző séta következett, természetesen a volt gimnázium épületét is megnéztük. A szegedi atyák és tanárok nyitották fel a szemünket, hogy miközben a katolikus egyház javait Romániában visszaszolgáltatja az állam, a Piarista Gimnázium épületét bitorolja egy másik iskola. Abban a pillanatban olyan távoli álom-

nak tűnt beköltözni a régi épületbe, hogy reménykedni is alig mertünk.

Hogy mégis megvalósult ez a távoli álom, azt Schönbberger Jenő püspök úrnak köszönhetjük, aki a szegediek tanácsán elgondolkodott és lépett. Kérte a szatmári tanfelügyelőségen, hogy a mezőgazdasági iskola minél hamarabb költözzön ki és adja át az épületet az iskoláknak. Nem ment könnyen, de három év alatt sikerült otthonra találni a régi épületben. Következett a felújítás, hiszen 60 év alatt teljesen tönkretették azok, akik nem érezték igazi otthonuknak.

2008 novemberére kívül-belül gyönyörű lett az iskola. 2008 tavaszán a szegedi Gonda István értesített minket, hogy talált egy olyan pályázatot, amely nekünk nagy segítségünkre lehetne, mert az iskola szobrot állíthatna a megpályázható összegből. Nagy köszönettel tarozunk neki, mert valóban nyertünk. Ruppert József piarista atya, generális asszisztens, vállalta, hogy Rómában keres és rendel az iskolának egy Kalazancius szobrot, amelyet aztán saját kocsijával el is hozott Nagykarolyba. Amikor kicsomagoltuk, első látásra megszerettük, hiszen nagyon kedvesen ábrázolja védőszentünket: egy gyermekkel az oldalán és könyvvel a kezében. Első tervünk az volt, hogy az iskola udvarán állítjuk fel, hogy az utcáról is látni lehessen, de mégis féltettük a szobrot a „balesetekről”, ezért úgy döntöttünk, hogy ideiglenesen az épületben, rögtön a bejárat mögötti téren helyezzük el. A diákok nem is látták a Patrocínium napjáig, hogy meglepetés legyen.

Püspök úr kérésére Vigh István debreceni festőművész hét óriásvásznat, muráliát is festett az iskolának. Fő motívuma a „tölgyember”, a gyökereivel földjébe kapaszkodó, ágaival a nap felé ágaskodó ember: szimbolizálja azokat a fiatalokat, akiknek gyökerei anyanyelvük, vallásuk, egyházuk, kultúrájuk földjébe kapaszkodnak, és karjaikkal, szívükkel a magasba törnek, a krisztusi nap felé, Kalazancius pártfogása alatt. A vásznakat a lépcsőház falán helyeztük el, a középsőt, amelyen Kalazanci Szent József arcképe látható a tölgyemberek között, az emeleti folyosó közepén, a lépcsősor tetején.

Sok munka után végre eljött az ünnepnap. Az iskola megtelt vendégekkel, akiket a bejáratnál Kalazancius alakja fogadott és a tölgyemberek kísérték fel a lépcsőn. Mindenek előtt a püspök úrnak köszöntük meg, hogy miután az

A nagykárolyi Kalazanci Szent József piarista templom és rendház

Az egykori piarista iskolában működik végre a Josephus Calasantius Római Katolikus Teológiai Liceum

Kalazancius szobra a megújult iskola előterében

A piarista nővérek „lányai”

iskola „pusztai vándorlása” véget ért és otthonra talált a piaristák régi épületében, beköltöztette a szépséget is a falak közé. Püspök úr megszentelte az épületet, imádság és énekszó kíséretében meghintette szenteltvízzel, elárasztotta tömjénfüsttel. Aztán Vigh István festőművész bemutatta vázsongrafikáit. Végül Kalazancius szobrát is megáldották kérve a védőszent közbenjárását és pártfogását. Az ünnepen a piarista öregdiákok is részt vettek, szemük könnyes volt a régi szellemi otthon feltámadását látva.

Szentmise következett a Kalazanci Szent József templomban: az ünnepi szónok Szegeheő József piarista atya volt Szegedről. Három történettel húzta alá mondanivalóját, hogy eredmény, tudás csak áldozatok árán gyűjthető, hogy nevelni kell a szülőnek, a tanárnak is szívvvel, erőfeszítéssel, igaz példával és elsősorban szeretettel.

A szentmise után ünnepi műsor következett, fellépett az iskola kórusa, tánccsoportja, az elsősök, valamint előadták Sík Sándornak Mindennevű című versciklusát.

Ünnep volt, igazi ünnep. Győzelmi nap volt. Köszönjük!

Poszet Anikó igazgató

Kedves Barátaink!

A Piarista Nővérek lányai vagyunk Nagykárolyból. Szeretnénk egy kicsit mesélni magunkról.

Egy szép nagy családnak van, tizenhét gyerekkel és két nagyon-nagyon kedves nővérrel. Úgy élünk mint testvérek. A legkisebb testvérkénket Erikának hívják, csak 3 éves, nemrég érkezett. Sokat nevet, mert mindig nyúzzuk, de néha sír is, főleg éjszaka. Talán fél a sötétben, még nem tudjuk. Egy szép nagy háznak van, ahova öröm belépni.

Mindenkinek nagyon tetszik a sok virág és a szobáink, amelyeket mi takarítunk. Igaz, nem mindig önszántunkból, de ilyenkor arra gondolunk, hogy lemaradunk a szobaszépség versenyen, amit a nővérek szerveztek nekünk. Hétköznapjaink tanulással telnek, amiben nagyon sokat segítenek a nővérek. Szükségünk is van rá, főleg a mateknál és a románánál. Azt még csak megértjük,

hogymire jó a szorzótábla, de hogy az algoritmusok mire valók...? Ez nagy rejtély... Hétfégenként játszunk, szórakozunk, kirándulunk. A vakációt nagyon szeretjük, mert nincs sulis és még többet kirándulhatunk. Nagyon szeretjük a hegyeket, csak kár, hogy olyan messze kell menjünk, hogy valami magasat láthassunk.

Mindenki azt mondja, hogy ügyesek vagyunk, pedig sokat bosszantjuk a nővéreket. Főleg ha veszekszenk vagy rossz jegyet hozunk haza. Igaz, ezt mindig megbánjuk, de akkor már késő. A vége mindig ugyanaz: addig nincs lefekvés, amíg nem tanultuk meg a leckét.

A nővérek arra tanítanak minket, hogy legyünk őszinték és becsületesek, mindenkinek segítsünk, szeressük Istent, egymást és mindenkit. Sokat beszélgetünk a hitünkről, a szentírásról, az imádságról. Így minden nap egy kicsit közelebb kerülünk Jézushoz és egymáshoz. Szívesen

veszünk részt lelki programokon, mert ezek mindig nagyon érdekesek és szépek.

Közeleg az advent és mi nagyon várjuk már a Karácsonyt, hogy megszülessen a kis Jézus. Persze minden nap megszületik a szívünkben, ha hagyjuk, de akkor különleges módon. Hogy mindannyian tiszta szívvel készüljünk az ünnepre, ehhez kívánunk sok kegyelmet.

Szeretettel: Kriszta és Jolánka

Juhász Gyula

CALASANTIUS

**Ő a kegyes, szelíd szent, aki megy
És szegény, árva gyermeket keres,
Hogy a szívére vonja s gondosan
Nevelje arra, ami nagy s nemes.**

**Vad század véres, könnyes utain
Ő a magasba és a mélybe néz,
Magasba, hol az Isten Anyja vár
És mélybe, hol nyomor van, szenvedés.**

**A jó kertész ő, ki az útfelen
Meglátja a palántát s fölveszi,
A jó pásztor ő, ki az elveszett
Bárányt föllelte s enyhet ád neki.**

**Az árvák atyja ő, kegyes atya,
Derűs szívének fénye úgy ragyog
Túl az időkn és világokon,
Mint az égen az örök csillagok.**

Újdonságaink

SZEPI – KÉP

☛ **ZUHANÁS A CSENDBE (TOUCHING THE VOID)** – színes, angol dokumentumfilm, 106 perc, 2003 – szereplők: Nicholas Aaron, Brendan Mackey, Joe Simpson – Minél közelebb a halál, annál inkább élész. Két hegymászó – valóságban megtörtént – megragadó halálközeli története a perui Andok nyugati oldalán. 1985-ben két fiatal megkísérlti megmászni a már sokak által sikertelenül legyőzni próbált közel 7000 méter magas Siula Grande-t. Simon és Joe is elindul a nyaktörő akcióra, egy hátvédet hagyva az alsó táborhelyen. A küzdelmes út sikerrel jár, de a visszaúton egy szélhócska miatt Joe elesik és eltörik a lába. Simon egy 300 méteres kötélben engedi le sérült társát lépésről lépésre, és miután az megkapaszkodott, követi maga is. De mikor a rossz döntésével csapdába eső Joe egy kiugránál túl mélyre ereszkedik elzárva a visszautat maga előtt, Simon elvágja a kötelet... Joe egy hasadékba esik, míg Simon folytatja az utat lefelé – immár egyedül, barátja megölésének kínzó gondolatával küzdve. Azonban Joe egy kiemelkedő párkányon fennakadva túléli a zuhanást, s ettől a pillanattól egyedül kell folytatnia hősiességét a túlélésért – törött lábbal.

☛ **PAPÍRSÁRKÁNYOK (THE KITE RUNNER)** – színes, amerikai filmdráma, 122 perc, 2007 – rendező: Marc Forster – Az utóbbi idők egyik legnagyobb sikerű, legméltatóttabb könyve alapján készült ez a mélyen megrendítő film barátságról, családról, pusztító erejű hibákról és a megváltó szeretetről. A háború szélén álló, kettészakadt országban két gyermekkori jóbarát, Amír és Hasszán örökre elszakadnak egymástól. Gyönyörű délután van Kabulban, az égen magasra szárnyal a kitörő öröm, és az ártatlan sárkányeregető verseny számtalan gyönyörű résztvevője. Ám a győzelem keserű következményeként az egyik fiú gyáván elárulja a másikat, és ez tragikus események sorát indítja el... És elkezdődik a megváltáshoz vezető keserves út... 20 évvel később a már Amerikában élő Amír visszatér a tálibok által vasmarokkal uralt, veszedelmes Afganisztánba, hogy szembenézzen a sötét titkokkal, melyek még mindig kísértik őt, és hogy

egy utolsó merész próbálkozással megpróbáljon mindent jóvátenni.

☛ **KASSZANDRA ÁLMA (CASSANDRA'S DREAM)** – színes, amerikai-angol krimi, 108 perc, 2007 – rendező: Woody Allen, operatőr: Zsigmond Vilmos – szereplők: Ewan McGregor, Colin Farrell – A mai Londonban játszódó Kasszandra Álma két fivér (Ewan McGregor, Colin Farrell) nagy hatású és izgalmas története, akik kétségbeesetten szeretnének változtatni zűrös életükön. Az egyikük megrögzött szerencsejátékosként úszik az adósságban, a fiatalabb egy gyönyörű színésznőbe (Hayley Atwell) szerelmes, akit nemrég ismert meg. A szereplők egyre bajosabb helyzetbe bonyolódnak, egyre súlyosabb és szerencsétlenebb eredménnyel.

☛ **TOTORO – A VARÁZSERDŐ TITKA – (TONARI NO TOTORO)** – színes japán animációs film, 86 perc, 1988 – rendező: Hayao Miyazaki – Kusakabe úr és lányai, Satsuki és Mei vidékre költözik, egy csodálatos tájra, de nem csak a környék, hanem annak lakói is különlegesen; furcsa teremtmények, házi és erdei szellemek. Közülük a leg-hatalmasabb Totoro, egy barátságos szőrnök, akivel hamar összebarátkoznak hőseink. – A rendező további filmjei a videótárban: A Vándorló Palota, Laputa

☛ **DON MATTEO: A SZENT NYOMÓZÓ** – színes magyarul beszélő olasz krimisorozat, 2000 – A külföldön már nagy sikerrel vetített olasz filmsorozat főszereplője Terence Hill, a Magyarországon is oly népszerű olasz filmsztár. A kedves, meleg mosolyú színész itt is a már tőle megszokott bohókás, életvidám és igazságszerető figurát játssza, ez alkalommal egy plébánost, de garantáltan most sem hagyja kideríttetlenül az igazságot.

☛ **IMUHAR – ('IMUHAR', UNE LÉGENDE)** – színes feliratos francianigériai filmdráma, 83 perc, 1997 – A 11 éves Khenant Párizsban nevelik szülei, francia származású anyja, Claire és nigériai tuareg származású apja, Najem. Amikor Claire váratlanul meghal, apja magával viszi Khenant szülőhazájába. A Szaharában a fiút nagyapja veszi pártfogásába, és megtanítja neki népének hagyományos szertartásait. Egy teveverseny során

Khenan tevéje megsérül és le kell löni. A fiút ez annyira szíven üti, hogy bánatában elmenekül a sivatagba. Sok-sok kaland és megpróbáltatás után egy szerencsére időben megjelenő teherautósofőr viszi vissza. Eközben a törzsenincs béke, két harcos küzd egy gyönyörű lány, Chadema szerelméért.

☛ **MÉG ÉLEK – FILM KRZYSZTOF KIESLOWSKIRÓL** – színes magyarul beszélő lengyel dokumentumfilm, 82 perc, 2005 – Portréfilm az 1996-ban elhunyt jeles lengyel filmrendezőről, Krzysztof Kieslowskiról.

☛ **ŐSEINK TUDOMÁNYA (WHAT THE ANCIENTS KNEW)** – színes dokumentumfilm sorozat – Vessen egy pillantást arra, hogyan befolyásolja jelenünket a múlt. A nyugati civilizáció az ókori görögök tudására és hagyományaira épül, ugyanakkor sok minden, amit róluk tudunk, csak legendákon és anekdotákon alapul. A görögök nem csak harcosaikról, sportolóikról és isteneikről ismertek, de filozófusaik sokaságáról is. Bár ők nem álltak elő gyakorlati megoldásokkal, tudományos hozzáállással közelítették meg az összefüggéseket. Olyan kulcskérdéseket tettek fel, mint hogy honnan jöttünk, hová tart a világ, és hogyan és miért működnek a dolgok. Ők voltak az elsők, akik érdeklődő szemmel tekintettek körül a világban. Ugyanebben a sorozatban azt is láthatjuk, hogyan befolyásolja történelme a 7000 éves múltat vizsgáló Indiát és Japánt, a mai világ második legnagyobb gazdasági hatalmát. A sorozat részei: India, Kína, Japán, Egyiptomiak, Görögök, Rómaiak

SZEPI – HANG

♪ **JOCELYN POOK-ot filmzenéiről ismerheted** – (Anna bekattanva (Caótica Ana) (2007) – A velencei kalmar (The Merchant of Venice) (2004) – Tágra zárt szemek (Eyes Wide Shut) (1999)) – néhány lemezét most meghallgathatod...

♪ **STEVE HACKETT** a GENESIS gitárosa volt. Most passzióból klasszikusokat is játszik. Két új érdekes lemezét hallgathat meg.

♪ **LARRY CORYELL-T** úgy ismertem meg, hogy egyszer a szegedi jazznapokon egy szál gitáron eljátszotta Ravel Boleróját. Döbbenetes volt! Most Vi-

valdi Négy évszakát játssza el barátjával **KAZUHITO YAMASHITA-VAL**. AVI-ban tettem fel a koncertjüket, Winamp-pal meghallgathatód, nézheted.

♪ Kisebbeknek: **HALÁSZ JUDIT** és barátai új lemezének a címe is sokat mondó: **SZERESD A TESTVÉRED!**

♪ **TÉR-IDŐ - A NYELVRŐL A folyton változó örök – nyelvében él az ember**

1. rész: A nyelv születése

Szabadság vagy korlát, amibe anyanyelvünk zár minket? Hogyan alakul ki a tudatunkban a nyelv mint rendszer? Milyen az elsajátítás folyamata és abban milyen zavarok keletkezhetnek?

2. rész: Leomlik-e Bábel tornya, vagy megmarad-e a soknyelvű világ?

A Föld nyelvi sokfélesége ugyanolyan érték, mint a biológiai sokszínűség. Sikerkül-e megőrizni ezt a színes nyelvi világot, vagy nyomtalanul eltűnnek a kis népek nyelvükkel együtt?

3. rész: „A Hertz szalámiban sokkal sűrűbb a só...” – a műfordítástól a feliratozásig

A fordítás mint tudomány és művészet az egyik legfontosabb segítség az emberi kommunikációban. Hogyan változik ez is a nyelv és a technológia fejlődésével?

4. rész: A jelnyelvtől a virágnyelvig
Hányféle nyelv létezik egy nyelven belül? Hogyan és hol húzódik meg a hatalmi vágy a nyelvben, milyen a férfi és a női nyelv? Humor és a szleng – az ezerarcú nyelv...

Szerkesztő-műsorvezető: Sipos Júlia (Ugyanebben a sorozatban megvan még: Az irigységről, A halálról és a Zene és tudomány sorozat is!)

♪ **HANGALBUM – WEÖRES SÁNDOR ÉS KÁROLYI AMI** Értékek, dokumentumok, ritkaságok a Magyar Rádió Hangarchívumából – Szerkesztő-műsorvezető: Rékai Gábor

♪ **DISPUTA A Kenedi jelentésről (2008)**

♪ **ARCVONÁSOK - JELENITS ISTVÁN PIARISTA TEOLÓGIAI TANÁR**

Legendás pedagógus és irodalomtudós, a budapesti piarista gimnázium tanára, aki életét jórészt a tanításnak szentelte – középiskolában is, de nem középiskolás fokon.

Szerkesztő-riporter: Kondor Katalin

♪ **Újabb hangos könyvek is érkeztek:**

- Rejtélyes történetek – Guy de Maupassant, Kosztolányi Dezső, Edgar Allan Poe, Karel Capek egy-egy novellája – ragyogó előadásban...

- A királykisasszony jegyei és más mesék – néhány magyar népmese, inkább kisebbeknek...

- Törőcsik Mari kedves Pilinszky verseit mondja el

- **KABARÉ** válogatás: Van-e humora a politikusoknak?

- Lázár Ervin néhány meséjét mondja el Csákányi Eszter

SZEP – KÖNYV

📖 **KAKUSZI PÉTER: MÁRAI SÁNDOR, A FORRADALMÁRTÓL AZ ÉRTÉKÖRZŐIG. LAZI, 2007**

Iskolánk volt igazgatójának újabb Márai-könyve, amelyben főleg az író fiatalkori műveit vizsgálja, azokban is leginkább a vallásos és profán motívumok kapcsolódásait.

📖 **KŐ ANDRÁS: PENGEVILÁG. A MAGYAR VÍVÓSZÖVETSÉG MEGALAKULÁSÁNAK 90. ÉVFORDULÓJÁRA. 2004**

A sok fényképpel illusztrált könyv kronologikusan halad végig a 19. századtól kezdve az egyik magyar sikersportág történetén. Adatok, anekdoták, kalandok, csörték.

📖 **NÁDASDY ÁDÁM: PRÉDIKÁL ÉS SZÓNOKOL. ÚJABB ÍRÁSOK, BESZÉLGETÉSEK A NYELVRŐL. MAGVETŐ, 2008**

A nagyhírű nyelvészprofesszor (és jeles költő) kisebb cikkeinek gyűjteménye, amelyben izgalmasan, vitázva, kökemény logikával érvel nyelvfelfogása igaza érdekében (inkább a deskriptív, mint a preskriptív nyelvszemlélet jegyében). Szemnyitógató, elgondolkasztató, sőt még kalandos is. Ő el tudja hitetni a hihetlent: hogy a nyelvtan lehet érdekes!

📖 **DAVID WEXLER: MI ÜTÖTT BELÉD? A NEHEZEN KEZELHETŐ FÉRFI. PARK, 2008, valamint MARIE HADDOU: MERJ NEM-ET MONDANI! PARK, 2008.**

A Park Kiadó „Hétköznapi pszichológia” sorozatának két újabb kötete megint nagyon egyszerű, de talán épp ezért nagyon gyakori és nehéz kérdésekről beszél bátran és érthetően. Pár fejezetcím: A nők hatalma, Odüsszeusz mint kapcsolati hős, Életközép-félrelépések és projekciók, illetve: A nem-et mondás ábécéje, Nem-et mondani a szerelemben Az „én sohasem mondom nem-et” esete. Ugye milyen sok minden ismerős?

📖 **ZSIDÓ GYÓNÁS. ARGUMENTUM, 2006**

Kulcsár István megrázó identitás-története: az 1986-ban elhunyt magyar zsidó orvos 1942-ben kezdte írni könyvét egy munkatáborban. Kulcsár vall fiatalkorában megtagadott zsidóságáról, asszimilációs kísérletéről, majd feléledő cionizmusáról, szeretett magyar szülőhazájáról és megküzdött istenkereséséről. Bonyolult, őszinte, megszenvedett.

*Szarkáné Gyerjék Judit
Szegheő József SP
Németh Attila SP*

NAGY OLVASÓ VERSENY

Csak Norris nem olvas könyveket...

Részletek a magyartanároknál!

Aki nem lép egyszerre...

A kaliforniai Cubberley Gimnázium történelemtanára, Ron Jones a nemzeti szocializmusról tartott órái köré 1967-ben egy hajmeresztő kísérletet szervezett. Létrehozta diákjaiból a Harmadik Hullám nevű mozgalmat, melynek jelszavai az „erő a fegyvelemből”, „erő a közösségből”, „erő a tettekben” és „erő a büszkeségből” voltak. A jelmondatok, a jelvények és az egyezményes mozdulatok az egész iskolában teret hódítottak. A diákok spontán módon terrorizálni kezdték a kívülállókat, a fegyelmezetleneket, egymást kezdték el figyelni, és jelentéseket írtak egymásról. Jones érzékelte, hogy egyre jobban elszabadul a pokol, úgyhogy egy zárómenetet rendezett „erő a megértésből” jelszóval, és közölte a diákokkal, hogy átverés, manipuláció áldozatai lettek. Az eseményekből Todd Strasser írt könyvet 1981-ben The Wave címmel (magyarul idén jelent meg az Athaeneum kiadásában), 2008-ban pedig Dennis Gansel elkészítette Die Welle (A hullám) című filmjét.

Gansel Németországba helyezte át a történetet, hús-vér német középiskolásokkal, így téve még izgalmasabbá a sztorit az eleven nemzeti-történelmi emlékezetnek köszönhetően. „Lehetetlen, hogy egy Harmadik Birodalomhoz hasonló diktatúra ma létrejöjjön!” Hogy miért? „Mert már túl sokat tanultunk róla” – vallják a diákok, akik számára a

nácizmus lerágott csont. Sérthetetlennek, befolyáshatalatlannak hiszik magukat, és pont ezért sebezhetőek, manipulálhatóak könnyűszerrel. Rainer Wenger tanár úr szeretné, ha diákjai a saját bőrükön tapasztalnék

közösséggé fejlődik: a csoporttagok fegyelmeztettek, összetartóak, szolidárisak egymással, a közösség érdekében munkálkodnak, önzetlenek, megszűnnek a társadalmi, faji, vallási megkülön-

– Szinte hihetetlen volt – mesélte Laurie –, mindenki tisztelgett és a jelmondatokat ismételte. Az biztos, hogy mindenkit magával sodort. Szóval, látszott rajtuk, hogy igazán akarják. Szinte érezni lehetett, ahogy örvénylik körülöttünk az energia...

Saundersné abbahagyta az abrosz kapirgálását és a lányára pillantott: – Nekem ez nem tetszik. Nekem valahogy túl milítánsnak hangzik.

– Jaj, anyu! Te mindig a rossz oldaláról fogod meg a dolgokat! Szó sincs ilyesmiről. Ha ott letél volna, magad is érezted volna, és értenéd, miről beszélék.

– Az az igazság, hogy nekem minden olyasmi szimpatikus, ami ezeknek a srácoknak a figyelmét egy kicsit is magára vonja – szólt közbe egyetértőleg az apja.

– Hiszen éppen ez történik, anyu! – tette hozzá Laurie. – Még a rossz fiúk is boldogan részt vesznek benne. Emlékszel rá, melyikük Robert Billings? Még ő is végigcsinálta a többiekkel együtt. És két napja senki nem cikizte halálra őt. Na, erre mondd, hogy nem jó!

– De hát nektek történelmet kellene tanulnotok – vitakozott Saundersné –, nem pedig azt, hogyan váljatok egy csoport részévé!

– Ne feledkezz meg arról, hogy az Egyesült Államokat éppen olyan emberek hozták létre, akik egy csoport tagjai akartak lenni. A zarándokok, az Alapító Atyák is ilyenek voltak. Úgy vélem, hogy Laurie számára is csak hasznos lehet, ha megtanulja, hogy kell együttműködni. Ha például a cégnél a sok belső harc, veszekedés és mellébeszélés helyett nagyobb lenne az együttműködés, akkor a termelés is növekedne, és sokkal jobban néznének ki a mutatóink is.

– Én nem azt mondom, hogy a csapat-szellem káros – válaszolta Saundersné –, de közben mindenkinek meg kell őriznie az egyéniségét! Amikor például az országunk alapítóiról beszéltek, akkor éppen hogy erős akaratú, független emberekről beszéltek!

hasonló diktatúra ma létrejöjjön!” Hogy miért? „Mert már túl sokat tanultunk róla” – vallják a diákok, akik számára a

meg az autokrácia működéséről. Kísérlete jól sikerül, túllontúl jól...

Rainer egyszerű szabályok lefektetésével és számonkérésével először a csoport fegyelmezettségét éri el. Aki nem alkalmazkodik, annak nincs keresnivalója a csoportban. A tanár kezdetől fogva ellenséges érzületet táplál az anarchizmusról tanuló csoporttal szemben. A közös menetelésnél is két szempontot emel ki: 1. tapasztalják meg a közösség magával sodró erejét és 2. az „anarchista-csoport” pont alattuk van: potyogjon vakolat az ellenségek fejére. Ezután szolidaritásra és egyenlőségre neveli a csoport tagjait: erre szolgál a klikkesedés leépítése, az új ülésrend, egymás segítése a csoporton belül és az egyenruha bevezetése. Majd Rainer arra kéri diákjait, hogy minden kreativitásukat állítsák a mozgalom szolgálatába. Megszületik a név: a Hullám, elkészül a logó, a honlap, a közös jel, köszöntési forma. A mozgalom néhány nap alatt ideális

böztetések, és a vízilabda-csarnok is először telik meg szurkolókkal. A diákok maguk is azt érzik, hogy átalakultak, megjavultak, hogy eszméket, barátokat kaptak, és tartalmat adott életüknek a mozgalom. Van azonban némi szépséghibája is az egésznek: a csoport kifelé már cseppet sem szolidáris és megértő, a Mozgalom erőszakos, agresszív terjeszkedésbe kezd, telematricázzák és graffitizik a várost, szabályos bandaháborút folytatnak az anarchistákkal, kirekesztőek és „terrorizálják” az iskola diákjait.

De hát semmi sem tökéletes – mondhatnánk, de nem tehetjük, mert bármennyi látszólag jó hatás sem teheti jóvá a rossz, helytelen motivációt. „Szeretem őt, és mégis megütöttem...” – tapasztalja az egyik csoporttag: a csoportdinamika átvette az uralmat józan esze, felelősségérzete és szíve felett is, valami bestiális manipuláció, agymosás áldozata lett. Ki a felelős a dolgok elfajulásáért? Hiába keresünk bűnbakokat, ha körbenézünk, kizárólag jó szándékú és lelkes tekinteteket találunk, akik mindnyájan egy démonikus játék bábfiguráivá váltak. És mégis: önként mentek bele a játékba, senki sem mondhatja, hogy nem felelős a történetekért. Rainer észbe kap, és egy demonstratív színjáték segítségével megpróbálja tudatosítani a diáktömegben, hogy az autokrácia miként manipulálja, robotizálja, állatiasítja el az embert, elvéve józan eszét és lelkiismeretét; majd véget vet az egész mozgalomnak. Az egésznek? Na és a sok jó hatás és eredmény? Igen, az egésznek. Mert ha rossz az alap, helytelen a motiváció, akkor a végösszeg semmiképpen sem lehet pozitív. „Azt gondoltuk, hogy jobbak vagyunk mindenkivel, és kirekesztettünk mindenkit, akinek a véleménye eltért a miénktől” – ezt nem lehet kijavítani. Rainer szavait a végső tragédia illusztrálja.

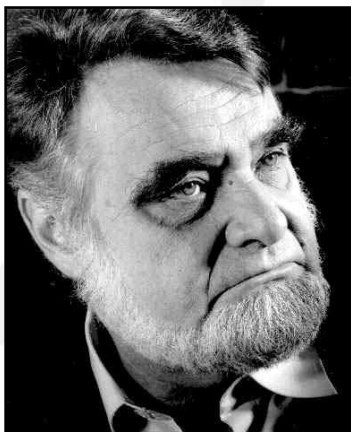
Borbás Péter SP
(öregdiák)

Halotti beszéd Gyurkovics Tibor halálára

Mondd, Tibor, miért csinálod? Sokadszor mondom magamban, magam elé, aztán már hangosan is: miért csinálod? Először is: elmész úgy, hogy egy szót sem szólsz. Persze, azért ezt sejteni lehetett, hogy egyszer ez így lesz. Hogy megteszed ezt is. Velünk. Is., Mert miért ne? És mit ne? Már Bertha Bulcsú megírta rólad ezelőtt húsz évvel: „Gyurkovics a saját otthonát is úgy használja, mint a szállodát és a telefonfülkét. Alkati okokból nem tud lakni.” Sőt, a hároméves lányod is megmondta: „A papa a Moszkva téren lakik, egy telefonfülkében.” Irtózatos türelem kellett hozzád. Még az étlapot is úgy tanulmányoztad, mintha egy békeszerződés tervezete lenne előtted. Csak hogy bosszants. Bosszants minket. Mondtam rólad ezt-azt a családnak. Hitték is, nem is. Erre elővettem a hetedik Morzédat:

- Van valami terve?
- Nekem? Mire?
- Hát az életre, az egészszre.
- Maga packázik velem.
- Nem! A legtöbb embernek van terve, elgondolása.
- És az beválik?
- Nem.
- Na látja! Ez legalább beválik.

Ennyire ilyen? Hát ez még semmi. Senki úgy nem tudta mondani: „szörnyeteg”. Ekkor szólalt meg a telefon, benne kolléganóm kétségbeesett hangja: nincs meg a hétfő reggeli Merítés. Fönn volt az adón, és eltűnt. Rohanj be reggel, csinálj valamit! Hogy lehet ez, és ki tehetette? Hogy lehetne másképp? Hát nem képzelték, hogy abbahagyja Tibor, aki hol a kéményből ereszkedett le, hol átment a cigarettafüstön már itt a földön is. Hát persze, hogy ő. Már megint és szakadatlanul ő. Tibor hetvenhét éve, már rimbaud-i életkorban rogovga és szárnyalva, miközben elrugaszkodásai és földetérései között ott feszült az ezüstösen fénylő vers. És az állandó bizonytalanság, hogy most komolyan beszél vagy marhaskodik. Lázár Ervin még első alkalommal így medítált Gyurkovicsról: „Most vajon úgy tekint-e beszélgetőpartnerére, mint elmegyógyász az ápoltra, vagy mint az író egy majdnem megírandó csodabogárra? Vagy netán már rég a filozófia régiójába röpítette az atombomba durranásokat, s az emberi szabadságról, mindenféle lehengerlő, szellemi dresszúrától függetlenségről elmélkedik?” Mert ő minden volt egy személyben. Az volt ami, aki lenni akart. De akkor aztán igazán és életre-halálra. Ez a költő, író, publicista, színész, rendező, pszichiáter, ápolat és ápoló teljes bizonytalanságban tartotta az emberiséget; akit tudott, azt örületbe kergetett. Senki sem értette, hogyan vállalhatta Csermák Ferenc, hogy megszorolja, mikor mindenki tudta, életében sosem ült még mozdulatlanul. Mindent dugdosott, amit mutogathatott volna. Erős moralitását, etikai érzékét, felfokozott emocionális töltését. Ötlet-tűzijátékai, nyelvi leleményei megengedték ezt neki. Nem voltak szimbólumai, a nyelvi valóság zsonglőre volt.

Imádtá a dolgok fonákját, mindent kiforgatott, a felismerhetetlenségig árfordítva egy másik valóságba. Az volt, akit a rendőr is ijedten elenged. Csak a nők, a nők azok nem engedték el soha életében. Bertha Bulcsúnak eldicsekedett egyszer, hogy a Rádióban azt mondta neki az egyik riporternő: „Tibornak varázslatosan szépek a szemei. Lehet, talán a versek is a szeméből jönnek elő. Valahol a szíve és a homloka között születnek a zsigerekben vagy az érendszerben, és a szemén át egyenesen a papírra zuhannak.” „Ám aztán nézhet! Én nem vagyok rádiós riporternő.” – tette hozzá Bertha Bulcsú alig titkolt irigységgel. Gyurkovics-Jezovics a riporterek réme volt. Mert mit lehet egy olyan írótlól kérdezni, aki a világon mindent megírt? Aztán a hajmeresztő válaszokra mit lehet újra lépni? És végül: mit lehet, szabad elhinni az egészsből? Úgy játszott velünk, mint macska az egérrel. Mindent és mindenkit megrendezett, röviden az egész életét, melynek ő volt főszereplője, minden epizód szereplője, pszichiátere és rontópálja. Végülis, drága Tibor, annyit beszéltél, írtál, költöttél, szerepeltél egész életedben, hogy én nem hiszek abban, hogy te igazából meg akartad volna mutatni magad nekünk. Sőt, te mindent el akartál hallgatni, irigyen el akartál dugni előlünk. Egy dolgot azonban - most nagyon dühös leszel - egy dolgot nem sikerült. Egy valamit mindig kilógott a zsebedből, ráragadt a cipőfűződre, kibújt a kabáthajtókád alól, a szemed sarkából, a szájad szögletéből, az, amire magad is a legjobban öheztél, reszketve vágytál, és amit öröm tűzijátékaidban önfelvedten ránkszíttál: és ez nem más, mint a szeretet.

Gyurkovics Tibor: Szupermagány

Ez az a csönd, mit akarok.
A hozzáférhetetlen.
Fal, vakolat, ajtósarok
a magánéletemben.
A történelmen kívüli
élhetek, mint a szellem
rákosfalvi rendkívüli
és magánhelyzetemben.
Most végre magam lehetek
nők és magyarok nélkül
és az örökös szeretet
bennem marad emlékül.
Szabad vagyok, mint zárt edény,
amelyben robbanás van
Sínek alá úgy teszem magam,
mint partizán sem.
A teljes szabadság vagyok,
az anarchista férfi
egy Zola-könyvbe írva, csak
így nem érdemes élni.

*Elhangzott a MR1 Kossuth Rádió
Merítés című műsorában
Kövesdy Zsuzsa részéről.*

English Corner

Thank you very much for Molnár Vilmos, class 10.b. He wrote the correct answers in connection with Father Pio.

As you know vitamins are essential to a healthy human body. Here are some vitamins:

Anxious – Take Vitamin A

"All things work together for good for those who love God, who are called according to His purpose." (Romans 8:28)

Blue – Take Vitamin B

"Bless the Lord, O my soul, and all that is within me, bless His Holy name." (Psalm 103:1)

Crushed – Take Vitamin C

"Cast all your care on Him, because he cares for you." (1Peter5:7)

Depressed – Take Vitamin D

"Draw near to God, and He will draw near to you." (James 4:8)

Empty – Take Vitamin E

"Enter His gates with thanksgiving, and His courts with praise. Give thanks to Him, bless His name." (Psalm 100:4)

Did you know that? BIBLE.... **B**asic **I**nstructions **B**efore **L**eaving **E**arth !!

Can you translate these pieces of advice and send your translation to my e-mail address: mnagy@szepi.hu

Warm regards,
Nagy Mariann

Deutsche Rubrik

KARNEVALSHOCHBURG KÖLN

Karneval: Vom Elften Elften bis Aschermittwoch. Der Kölner Karneval wird traditionell am 11.11. um 11 Uhr 11 in der Kölner Altstadt eröffnet. Auch wenn der eigentliche Straßenkarneval erst drei Monate später beginnt, so wird am Tag der Eröffnung auch auf der Straße und in den Kneipen der Innenstadt kostümiert gefeiert. Kannst du diese Karnevalbegriffe richtig zueinander ordnen?

- Ähzezupp** Ein Narr, der das ganze Kostüm mit Glöckchen besetzt hat.
- Belljeck** Durst. In Köln hat man ihn zu Karneval immer, aber nur auf Kölsch.
- Bibi** Karamellen, Bonbons. Am Rosenmontagszug ein Sammelbegriff für alle Süßigkeiten, die geworfen werden.
- Bützje** Sagt der Kölner zum Karneval. Ursprünglich war damit der Abend vor der Fastenzeit gemeint, heute meint man die ganze Session damit.
- Doosch** Runder, steifer Hut, Melone. Eine beliebte Kopfbedeckung im Karneval.
- Fastelovend** Erbsensuppe gibt es zu Karneval auf fast allen Straßenveranstaltungen.
- Kamelle** Seit dem 14. Jahrhundert die mundartliche Form von Köln.
- Kölle** Ein Küsschen gibt im Karneval jeder jedem, den er irgendwie kennt oder auch nicht.
- Kölsch** Trompete, Oberbegriff für Metallblasinstrumente
- Tröt** Für den Kölner ist es Bier, Sprache und Gesinnung in einem.

Nemes Zsuzsanna

Sherlock Holmes is beájulna avagy bűnügyi esetek kezdőknek és haladóknak

Októberi feladványom helyes megfejtése a következő volt: a gyanús pasas pénzt hamisított, s a pénztárca volt a csel, ami be is jött.

Íme a novemberi minikrimi:

Igazmondó Billt azért nevezték igazmondónak, mert egy hóbotos éjszakan megesküdtött Hermészre, a tolvajok istenére, hogy soha többé nem hazudik senkinek, és esküjét meg is tartotta. Így aztán Blick felügyelő-

nek sem hazudott, amikor az egy nap hajnalán előállította és kihallgatta.

– Te törted fel tegnap délben a Pöttykiszere-lő Vállalat páncélszekrényét? – kérdezte Blick.

– A maga dolga kideríteni! – vont vállat Bill.

– Hová tetted a pénzt?

– Nálam nincs.

– Odaadtad valakinek, hogy eldugja vagy el-

rejtetted magad?
– Sem én nem rejtettem el, sem

más.

– Netán bankba tetted? Vagy épp el-lenkezőleg: elkártyáztad, elköltötted, elajándékoztad?

– Nem én.

Blick felügyelő tehetetlennek érezte magát. Biztos volt benne, hogy Bill nem hazudik. De akkor hol lehet a pénz?

Kérdés: Segítsünk a felügyelőnek! Hol a pénz?

Válaszaitokat küldjétek e-mail címemre: mnagy@szepi.hu

Jó fejtörést!
Nagy Mariann

Forrás: Kun Erzsébet: 111 minikrimi, A Fűles mellényzsebkönyvtára, 1987

Hegedű s kobza

Bogdánfalvi interjúnk második részében Duma Anti bácsi a hajdani tánczenei színtér „sztárjairól”, a hegedűsökről és kobzosokról (köztük saját édesapjáról) mesél. A vak moldvai csángó ember elbeszélése igazi csemege a népzene kedvelőinek, de „laikusok” érdeklődésére is számot tarthat. A maga ízes, régies nyelvjárásával szinte mesészerűen színes és meghitt képet fest a régi falu életéről, amelyet tőle csak ötven év, mitőlünk viszont mintha évszázadok választanak el.

Moldvai muzsikusok

Lásszák-e, hogy falukonn a kobza letűölt. El múlt. Hegedű isz el fogott múlni. Ezelőtt a vót nálunk a lakodalmakba muzika: hegedű s kobza. Hol nagyobb vót a lakodalom, több kellett, fogadtak két párt, két kobzát sz két hegedűt, hogy eltették egyiket egy szobába, mászikat mászba. – Osztán elévették vót [használni kezdtek] a dobót. Elővették ez ákordionokot. Moszt van az orga – csángósan mondom –, az elektronik orga. Én mondom vala szok helt, mikor elé fogták venni, hegedűsszeknek: hogy indultatok el a háborúba a király nélkül? – Há mifiéle az? – Mondom, a hegedű. Mer az beszél, mászikak csak késérik.

Nálunk e faluba cigányok használták hegedűsséget. Ok tudtak. Vót még három cigány is, melikekvel édesapám járt. Csángó nem vót hegedűs akkor. Híresz muzikántok nálunk onnat vótak, ide Onyest felülünnet. Vót egy cigány falu, Scariga. Onnat vótak az üsméreték, mert én üsmertem a muzikántokat, azért, hogy édeszapám muzikánt vót. Nem vótak a buzok, mint moszt. Ok eljöttek egy esztíével hamarább, a muzikántok, aztán laktak itt nálunk, a házba. Oda földre édesanyám csán vala pakrócból, lepedőből ágyat, párnákat tett. Hogy régvel aztán legyenek itt. Aztán nem mentek el e menekezőbe, még e szomszéd rokonyok ide nem gyűltek, e lányok. Táncoltunk egyet-kettőt nálunk. Hegedűt ő szerettyibül!

Üsmértem muzikántokat szokot. Vót ott, odafele románoknál egy hegedűssz, ő szájából nem bírt egy szót isz énekelni. Genge ember vót. Tudott jó szok táncot. Vót a legelszó hangja [húrja] árdzsintból [ezüstből]. De azt csak úgy hordozta a zebibe, mikor kellett, hol ullyan vót. Mondja vala édeszapám, mikor lementünk Klézsére: Sándor, aszongya – románul mondta – vedd elő az árdzsintot! – Há métt? – Itt, aszongya, táncoszak erősz!

Vót itt a városba egy nagy első hegedűssz, neki úgy mondták, Gheorgi Dragoi. Ő elhótt, a fia [Ion Dragoi] moszt erősz hiressz a földönn, jár Amerikába, jár mendenfelé. [Valójában már ő sem él.] Halljuk a televizorba, ién nem látom, cak hallom. Osztán üo [az öreg] erősz finom hegedűssz vót. Járt a faluba nálunk lakodalmakba. Itt ült [lakott] Bákónak ez innetsű részibe, vótam nála a házba többcör, édesapám üsmerkedett vele. Mondja vala – románul beszélt –: Gyuri bácsi, hogy nem lakunk közel egymáshoz, hogy vegyem el nekem kobzásznak, aszondja, készérjen ingemet! Kobzol, mint a kobzosok, de szája [énekhangja]! – Ién látom, van kivel munkállyon, aszondja [édesapám].

Onnat fogadtak szok muzikántot, mondom, Onyest felülün-

[költözött] ide Bogdánfalába. Aztán hét évig édeszapámval muzikáltak a korcsomába. Ez mikor vót? Vasárnap négy óraker, ötkor. Hogy elmentek a misiére, vecseryére, aztán oda mentek. Szokász vót. Odamentek ezek a kormányok isz, a primár, a szekretár [tanácselnök, titkár]. Ott mulattak, még tanácsoltak egy kicsit, cseréltek beszédet. Az én apámék órákszámval [órabérbe] vótak fogadva. Minden vasárnap, sz innap. Akar nálunk innapnap, katolikusoknál, akar románoknál, iédeszapám odament avval a hegedűsvel.

Még mászakval isz vót. Vót Nicu Caldaranu „Coclea”, az jó hegedűs vót, itt született vót a faluba, itt nott vót fel. Vót annak egy fia, György. Odamaradott ebbe a kettődik háborúba. Tudott hegedűlni isz, de inkább a kobzát használta. Csak részegessz vót. Z édeszapja nem ment vele, mert aszonta, hogy buta, részegszik meg. Nem menek evel a butával el, aszongya, met kacag e világ. Erőst járösszak vótunk össze. Édeszapám tölle tanólt vót meg kobzálni [az öregtől]. Hogy hazajöttek háborúból, fiatal ember vót, de meg vót házaszodva. Aztán édeszapám, mondom, hazahozta a kobzát, sze jött a bot, husviéti bot, aztán menegett ki oda a cigányhoz, s tanyitgatták meg kobzálni, muzikálni. Édesanyám moszolyogta, aszongya: kobzássz akar lenni?!

Vót egy csángó ember, Pál János, Balcescuba lakott üo, üo üdösszebb vót, mint édeszapám, üsmierem jól. Mikor feltűölt egy lakodalom, édeszapám haladta meg ököt [jobb volt náluk], mert tudott énekelni szájából. Akkor az az ember mondta édesapámnak: – György! Ne, megfizeted, mikor pénzed lesz, ez immá legyen e tiéd [a kobza], met ién hiába vagyok ott, met ha te ott vagy, akkor neked mondják, hogy énekelj, nem nekem. Én nem tudok énekelni szájam-ból.

– Anti bácsi, a kobzát honnan vették?

– Árultak a városba is, de vót egy asszony, üsmertem, mind csak itt az erdőön átal oda napszentületre. Úgy mondták a falut: Nádasfalu. Ott vót egy asszon, mellik csánta kobzákat. Csánt finom kobzákat, szíépet, jó hangik vót. Ién édeszapám onnat vett vót hármat. Mert még törött össze. Onnat vettük.

Folyt. köv.

Elbeszélte Duma Antal 2007. október 31-én,
lejegyezte és szerkesztette Lipták Dániel

Mozgalmas ősünk volt

HA A LABDA TOJÁS!

Az 1990-es évek közepe táján egy Palásti Jenő nevű friss diplomás gondolt egyet és feladta hirdetésben (apró), hogy aki kedvet érez a rögbi sport iránt az menjen az újszegedi Ligetbe... ekkor igencsak tél volt még, úgy február környéke. A csapat lelkes tagokkal és a még elszántabb Jenővel április-májusra kiforrta magát... Úgy hívták magukat, hogy Mogorva Gorillák – olvashatjuk az interneten (több helyütt is) a szegedi rögbi kezdeti lépéseiről. A csapat sok-sok edzés, gyakorlás után egyre szebb sikereket ért el, s egy időre a hazai első osztályú bajnokság stabil tagjává vált. A kétezres évek elején a rögbi klub feloszlott, de hamarosan újjászerveződött. Ma Fit World Rugby Club néven működik, három korcsoportban (felnőtt, junior, kölyök) indít csapatokat a magyar bajnokságban, s játékosai újra a legjobbak között szerepelnek.

De hogy is kerül a rögbi a mi sulinkba? A tavalyi öregdiák focitornán Ábrahám Gábor (2004-ben végzett diákunk) beszélgetésünk során említette, hogy a városi rögbi klub edzéseit látogatja, és szívesen eljönne néhány csapattársával bemutatni nekünk a játékot. A rögbizés kemény, férfias küzdelem, jó térlátást, gyorsaságot, ügyességet igényel, ennek megfelelően diákjaink mindig is szerették játszani. Emlékszem, 1991 és 1999 között tornaterem híján ez volt az egyetlen labdajáték, amelyiket tesiorákon együtt játszhattunk odakint, ha leesett a hó. Az „öregebb” öregdiákok biztosan emlékeznek még a Szent György téri derbikre! Később, az új tornateremben is előkerült alkalmanként a rögbi, kis szabálymódosítással, hiszen itt – a kemény borítás miatt – kockázatosabb volt a játék.

Némi szervezkedés után 2008. október 7-én, kedden délután meg is érkezett „füves” pályánkra a szegedi rögbi különítmény. Ábrahám Gabi mellett megtisztelt bennünket a klubalapító, edző Palásti Jenő (vele szülőként is kapcsolatban vagyunk már), s az egyesület elnöke Debreczeny Dénes is. A másfél órás program, melyen közel ötven diákunk, és nézőként a tanári kar számos tagja volt jelen, bemelegítésből, szabálymagyarázatból, és persze rengeteg játékból állt. A nagy érdeklődésre való tekintettel a rögbi klub vezetése úgy határozott, hogy iskolaigazgatónk szíves hozzájárulásával hétfőnként és szerdánként délután (14.15-15.30-ig) a piarista diákok számára edzéslehetőséget biztosít iskolánk udvarán. Az edzéseket pedig, mondanom sem kell, szintén egy piarista öregdiákunk, Terjék Miklós vezeti.

UJJÉ! A LIGETBE' NAGYSZERŰ!

Október 10-én, pénteken délután és este került sor az újszegedi Ligetben a Csongrád Megyei Természetbarát Szövetség hagyományos tájékoztatói versenyére, melyen a megye általános és középiskolás diákjainak 2-3 fős csapatai vettek részt. E játékos versenyek célja, a versengés öröme mellett, hogy a diákok „élesben” gyakorolhassák a térkép és a tájoló használatát. A verseny két fő részből, egy nappali pontbegyűjtő versenyből és egy éjszakai túraversenyből állt. Az erőpróbára két csapatot neveztünk. Az általános iskolás korosztályt Császár Attila és Kopasz Kristóf képviselte, akik magabiztosan versenyezve 10 csapat közül a 2. helyen végeztek. A Miklós Balázs-Seres Imre duó, a középiskolások között ezúttal 23 csapatból a 14-ként, a középmezőnyben ért célba.

„MEZŐN SZÉLLEL JÁRNAK...”

Napsütéses őszi időben, 2008. október 14-én délután 37 egyéni induló részvételével bonyolítottuk le a hagyományos őszi mezeifutó házi bajnokságot. Az idén ismét a Vér-tó környékét választottuk helyszínül, ahol a nagy dombon átfutva a 7-9. osztályosoknak három kört (2400 m), a 10-12. osztályosoknak négy kört (3200 m) kellett teljesíteniük a tó körül. Nagy örömünkre a hetedikesek közül (csak az A oszályból!) igen sokan álltak rajthoz, de eljöttek legjobb középtávfutóink is. A kisebbek versenyét imponáló fölényrel Barzó Pál Balázs nyerte, megelőzve Kohl Norbertet és a harmadikként célbaérő meglepetésembert, a hetedikes Csaba Norbertet (4. Oltványi László, 5. Bernát Oszkár, 6. Kunstár Balázs. Összesen 25 induló). A nagyok versenye valamivel szorosabbnak mutatkozott. Markóth Imre három körön át vezetett, de Seres Imre jobban osztotta be erejét, az utolsó körben hosszú hajrát nyitva megelőzte, így övé lett a győzelem. A harmadik hely Simon Bálinté lett (4. Kustár Ferenc, 5. Varga Viktor, 6. Sztankovánszki Tibor. Összesen 12 induló). A mezei futóverseny után az atlétikai csapatversenyben a 7. A osztály vezet 52 ponttal, második a 11. A (41 pont), harmadik a 9. A (19 pont).

SÚLYLÖKŐK ŐSZI VERSENYE

Kevés a versenyzési lehetőség ősszel az atléták számára. Innen származott az ötlet, hogy a mezeifutó bajnokság mellett rendezzünk egy dobóversenyt is. A viadal megrendezését indokolta továbbá, hogy kombi súlylökő-diszkoszvető dobópályánkat még nem avattuk fel illendően, s erre kiváló egy ilyen alkalom. Az I. Nyílt Piarista Dobóversenyt, melyre a Szegedi Vasutas Sportegyesület sportolói is meghívást kaptak, október 21-ére, keddre hirdettük meg. A versenyen tiszteletét tette a pályát kivitelező és adományozó Makói Gépygár igazgatója, P. Nagy Zoltán, valamint a SZVSE sok-sok országos bajnokot kinevelő dobóedzője, Eperjesi László is.

A 26 induló induló három diákolimpiai korcsoportban versenyzett. A mezőnyből mind technikailag, mind az eredményességét tekintve kiemelkedett Kormányos Dániel (Móra F. Sz.k.i.).

Jobb eredmények:

Név szül. év. oszt./isk. eredm. (m)

4. korcsoport (1994-1995), 4 kg, 11 induló

1. Császár Attila	94	8.a	10,06
2. Lévai Benedek	94	9.a	9,64
3. Teleki Ferenc	94	8.a	9,19

5. korcsoport (1992-1993), 5 kg, 9 induló

1. Kormányos Dániel	93	Móra	14,15
2. Szélpál Dávid	93	Vedres	9,86
3. Halmi Szervác	92	10.a	9,13

6. korcsoport (1990-19901), 6 kg, 5 induló

1. Kőröshegyi Béla	90	12.b	9,48
2. Pataki Máté	90	12.a	8,94
3. van der Meer Ágoston	90	12.a	8,60

Leányversenyző, 4 kg

Rác Eszter	91	Vedres	10,73
------------	----	--------	-------

Győri Ferenc

Foci is, kosár is

Hetedik alkalommal került megrendezésre 2008. szeptember 26-án a Rókus-kupa általános iskolai labdarúgó torna.

Iskolánk csapata is részt vett ezen a rendezvényen, ahol öt győzelemmel és két döntetlennel a harmadik helyen végzett. A torna legjobb kapusának Lévai Benedek 9. A osztályos diákunkat választották (csak egy gólt kapott!).

A csapat tagjai: Lévai Benedek 9. A, Szupera Gergő, Rácz Kristóf, Olgyay György 8. A, Csaba Norbert, Bernát Oszkár, Szalma János, Szalay Donát, Csenki Máté 7. A

Zsova Tamás

Idén is elkezdődött a városi kosárlabda Diákolimpia őszi fordulója. Elsőként az V. korcsoportosok (1992-93-as születésűek) rajtoltak. Iskolánkat a Horváth János, Veres Csaba (11.a), Szarka Dávid (10.b), Novák Tamás, Kovács Loránd (9.a), Horváth Róbert (8.a), Németh Patrik (7.b) összetételű csapat képviseli. Az első fordulóban a Radnóti Miklós Gimnázium ellen játszottunk és kaptunk ki 83:62-re, majd a Ságvári Endre Gimnáziumot győztük le 69:53-ra. A IV. korcsoportosok (1994-95-ös születésűek) november folyamán kezdik meg Diákolimpiai szereplésüket, míg a VI. korcsoportosok (1990-91-es születésűek) december elején szállnak be a küzdelembe.

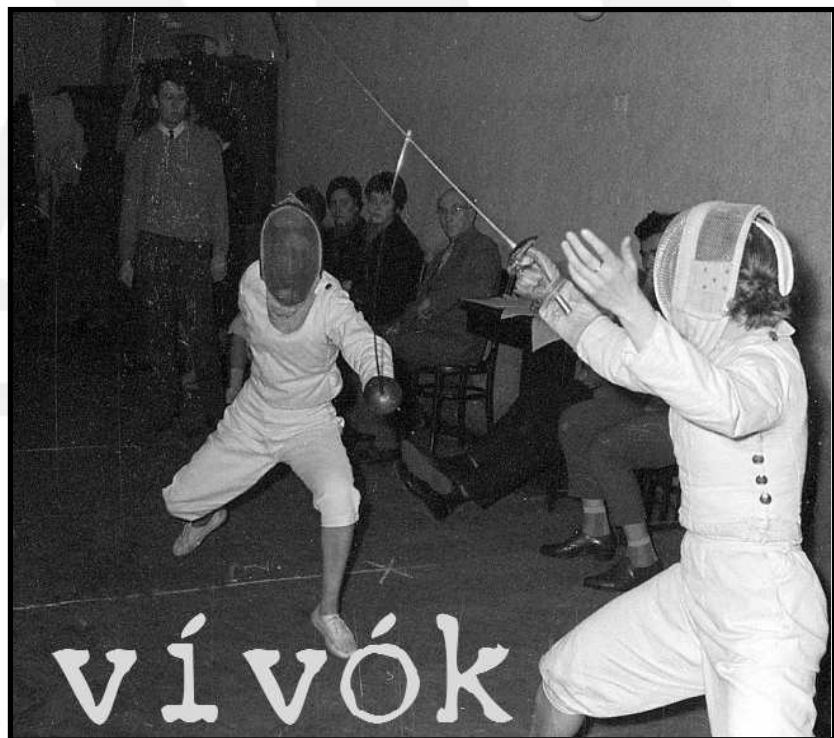
Boczor Zoltán

Sporttörténeti kiállítás

Avívás művészete messzire nyúlik vissza a szegedi piarista iskola hosszú éveinek történetében. Több mint száz évvel ez előtt, 1903-ban Armentani Eduardo okleveles vívómester kezdeményezésére alakult meg a diák sportkörök keretében a vívósakkör.

Az idei patrocínium alkalmából nyílik meg az iskolánkban a vívósportnak emléket állító kiállítás, elsősorban a nemrég elhunyt Örley Szabolcs világbajnok, olimpikon kardvívó öregdiákunk hagyatékából. Ehhez kapcsolódik még néhány relikvia és dokumentum más, a szegedi piaristákhoz valamilyen formában kötődő vívók felajánlásaiból.

Reméljük, hogy a vívásnak nemcsak múltja volt, de szép jövője is lesz nálunk – nem csupán a tárlókban...

Köpések aranyból

– Milyen a kötött szövegű ima?
– Imádkozunk egy régen elhunyt természetfölötti személyhez...

– Kik a kálvinisták?
– A kálvinista rend úgy keletkezett, hogy egy Angol király, Kálvin János... A Kálvin nevéből keletkezett a kálvinista rend.

– Mit jelent a szó: ökumenikus?
– Környezetbarát...

Variációk, témákra:

– Kik a vértanúk?
a) Régen nem fogadták el a vallást, a hívőket kergették, kínozták, Börtömbe (sic!) vetették...

b) Aki a kereszténységért halt meg, mert tiltott vallás volt, és ezen rajta kapták...

c) A VI. században alakult ki a kereszténység, a követőit hívjuk vértanúknak...

d) Akik életüket áldozták valaminek a bebizonyításáért...

– Mi a monoteizmus?

a) A keresztényüldözést hívták így az ókorban...

b) A jelképeket használók időszaka...

A Hiszekegy részlete:

– Szenvedett Poncilus Spilátus alatt...

– Mit jelent az egyházban az IHS jele?

– Az „I” az a szóköz...

– József Attila egyik verseskötetének a címe: „Üsd a tőkést, ne siránkozz!”

Végül a legeslegjobb kifogás:

– Miért nincs kész a házid, fiam?

– Mert nem tudtam elolvasni a saját írásomat...

Papp Attila gyűjtése

E napon	Táncdját	Keszthely lakója	Ruhátlan műalkotás	A természetes szám jele	Fém tárgyát megmunkál	Hivatal	Nyílás népiesen
Megfejtés (1)	Zár						
Kiabáló	Forma			Fűzet			
	Megfejtés (2)			Kevért faló!			Foszló
Serial ATA (inform. kifejezés)			Takami				
Írtal			Falat közepe!				Kevért sáp!
			Keresztüliszúr				
Özögn	Kén	Lábára támaszkodik				Zipészerszám	
Lejjebb	Ellenérték	Nyitott				Tátos	
		Audi típus					
		egy pontból egyenlővé válik két pont között a sávon					
Bolív				Kis Árpád			
Maguk				No csak nézz... is!			
				Igavonó állat			
	Morzsol				A sugár jele		Az idő jele
					A gyorsulás jele		Joule

A rejtvényt Márton Imre készítette

Ebben a hónapban a patrocíniumi ünnepséghez kapcsolódik a rejtvény megfejtése. A megoldásokat 2008. december 7-ig kérjük bedobni a gimnázium portájánál elhelyezett szerkesztőségi postaládánkba, vagy elküldeni elektronikus levélcímünkre: piarfutar@szepi.hu. Előző havi megfejtésünk: „Aki mindenütt ott van, az sehol sincsen”. Pólot nyert Molnár Vilmos 10. B osztályos diákunk.

**Apa ott aludt egyszer rég,
hogya esküdnék, sem hinnéd,
szárnyán láttam, hogy angyal volt,
lába kilógott a paplanból.**

Gyurkovics Tibor: Angyal-apa

V É G K É P (P)

IMPRESSZUM – PIÁR FUTÁR – KIADJA a Dugonics András Piarista Gimnázium a Dugonics András Alapítvány támogatásával. Számlaszám: 10402805-28012423-00000000
SZERKESZTŐSÉG 6724 Szeged, Bálint Sándor u. 14. T: 62/549-090, E-mail: piarfutar@szepi.hu
 Lapengedély száma: 2.2.4/1513/2003. – **FELELŐS KIADÓ** Pető Gábor SP – **SZERKESZTŐ** Mészáros Ferenc – **KORREKTÚRA** Mészárosné Szabó Tünde, Németh Attila SP – **NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS** Férc-Szemes Áron – **NYOMÁS** Juhász Nyomda – **MEGJELENIK** havonta, 400 példányban. Kizárólag belső terjesztésre.